

Anlayış Farkı

– ERHAN TIĞLI · 25 Kasım 2024

ANLAYIŞ FARKI

Yazlık komşumuz Ahmet Yalçın, Almanya’da çalışmış bir kişidir. Söz trafikten, çevreyi kirletmekten açılınca çalıştığı yerde başından geçmiş bir olayı anlattı. Bu ders verici ve düşündürücü olayı size aktarayım da ister gülün ister ağlayın.

“Gece, arabamla evimin bulunduğu köye dönüyordum. Yolda bir kutu kola aldım, içtikten sonra, Türkiye’deki alışkanlıkla kutuyu yola fırlatıverdim. Kimse görmemişti. Bu bakımdan aldırmadım. Çöpçüler onu oradan alırlar nasıl olsa diye düşünerek rahat bir şekilde yoluma devam ettim. Evime varıp deliksiz bir uyku çektim ve bu olayı unuttum.

Bir süre sonra evimin kapısı çalındı. Açtım, karşımda polisleri görünce şaşırdım. Yasaya aykırı bir şey yapmadım, bir yanlışlık oldu herhalde diye düşündüm, polislere niye beni aradıklarını sordum. İçlerinden biri, içtiğim kolanın kutusunu nereye attığımı sordu.

Hayretle yüzlerine baktım,

“Yola attım. Ne oldu, birinin kafasına mı geldi yoksa?” diye sordum.

“Arabaya binin de attığınız yeri gösterin” dediler.

Böyle küçük bir şey için beni niye rahatsız ediyorlar diye homurdanarak söylediklerini yerine getirdim. Attığım kutu yolda duruyordu. Alıp ellerine verdim. Suç delili olarak yanlarına aldılar ve hakkımda zabıt tuttular, zaptı imzalattılar.

Bu işgüzarlığa anlam veremedim, bundan bir şey çıkmayacağını düşünerek normal hayatımı sürdürmeye başladım. Derken mahkemeden çağırıldılar. Dudak bükerek yargıcın karşısına çıktım. Yargıç niye böyle yaptığımı sordu. Küçümseyici bir tavırla, “Ne yapmışım ki?” diye sordum. “Yere atılan küçük bir kola kutusu için bu işlemlere ne gerek vardı?”

Yargıç kızdı, elini bana doğru uzatarak:

“Burası geldiğin Türkiye değil! Nerede yaşıyorsan oranın kurallarına uymak zorundasın. Şimdilik para cezası veriyorum. Eğer aynı şeyi bir daha yaparsan hapse atarım, hatta memleketine geri yollarım. Bunu iyi bil” diye bağırdı, beni azarladı.

Şaşırdık. “Yere kutuyu attığını kim görmüş, polisler orada mıymış?” diye sorduk.

“Hayır, dedi Ahmet Yalçın, arkamdaki arabada bulunan bir kişi ne yaptığımı görmüş, arabamın plaka numarasını alıp beni polise şikâyet etmiş.”

Acı bir gülüşle, “Şu işe bak, diye söylendik. Onlar yere atılan küçük bir kola kutusunu görmezden gelemiyorlar, bizse yapılan yolsuzlukları, yasaya aykırı şeyleri, aksaklıkları sineye çekiyoruz. Korkuyor, çekiniyoruz. Suçluyu ihbar etmek ispiyonculuk sayılıyor. Bana dokunmayan yılan bin yaşasın ya da aman bana kimse bulaşmasın, kızmasın, rahatımı bozmasın diye yapılanlara göz yumuyoruz. En basit bir vatandaşlık görevimizi yapmıyoruz. Ondan sonra da niye onlar aya gidiyor da biz yaya yürümekten, yerlerde sürünmekten kurtulamıyoruz diye üzülüyoruz, ah vah ediyoruz.”

Erhan Tıǧlı